

U spomen

Mr. sc. Dragutin Sekelj, dipl.inž. (1936-1998.)

Nakon duge i teške bolesti u Zagrebu je preminuo mr.sc. Dragutin Sekelj, dipl.inž. dugogodišnji djelatnik i umirovljeni predavač Zavoda za odjevnu tehnologiju Tekstilno-tehnološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Dragutin Sekelj rođen je 1936. godine u Stažnjecima (općina Ivanec). Srednju tekstilnu konfekcijsku školu završio je u Zagrebu 1961. godine, Višu tehničku konfekcijsku školu 1963., a studij odjevnih tehnologija na Tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 1976. U tom razdoblju radio je kao inženjer-tehnolog u Varteksu Varaždin i Sport Herucu Zagreb. Od 1975. godine bio je zaposlen na Višoj tehničkoj konfekcijskoj školi u Zagrebu u svojstvu asistenta iz grupe predmeta odjevnih tehnologija, a od 1979. radi na Tehnološkom fakultetu najprije kao asistent, a od 1986. kao predavač iz predmeta Procesi izrade odjeće, Oblikovanje radnih mjesta i Tehnološke operacije proizvodnje odjeće. Postdiplomski studij na Tehnološkom fakultetu u Zagrebu, smjer Tekstilno inženjerstvo, završio je 1987. obranom magistarskog rada pod naslovom: Utjecaj uzorkovanih tkanina na stupanj korištenja krojnih slika.

Kao suradnik časopisa *Tekstil* iz tog područja objavio je veći broj znanstvenih, preglednih i stručnih članaka, te s izlaganjima sudjelovao na tekstilnim stručnim skupovima.

Njegov pionirski rad i djelovanje na našem fakultetu neizbrisivo je vezano za začetak i rađanje odjevnih tehnologija kao nove znanstvene discipline. U tom razdoblju zajedno s prof.dr.sc. B. Knezom neumorno je radio na stvaranju novih nastavnih planova kolegija i organizacije studija odjevnih tehnologija na VI. i VII. stupnju, a zbog pomanjkanja znanstvenog i stručnog osoblja često je radio u nastavi iznad svih normativnih opterećenja želeći prenijeti svoje bogato iskustvo i ljubav prema izradi odjeće i odjevnim tehnologijama na generacije studenata s kojima je radio. Beskonačno strpljiv i susretljiv bio je ne samo kao nastavnik nego i prijatelj mlađim kolegama i studentima pri izradi programa, diplomskih i seminarskih radova.

Umirovljen je početkom 1992. godine, te iako shrvan teškom bolešću često nas je posjećivao u Zavodu, Fakultetu, na savjetovanjima na Velesajmu i veselio se svim našim uspjesima i napredovanjima, a mi smo bili sretni što je bio dio nas i što je ostavio neizbrisiv trag u temeljima tekstilne i odjevnih struke i znanosti.

Iako živeći sa spoznajom da je teško bolestan, uvijek je zračio vedrinom duha, posebnim načinom susretljivosti, ophođenja i humora svojstvenog samo njemu. Pamtit ćemo ga i ostat će nam u sjećanju kao izuzetna osoba koja je voljela ljude, obitelj, prirodu i odjevnu znanost. U svom djelovanju, pored velikih nastavnih i radnih obveza, našao je i vremena za svoje ostale velike ljubavi: hrvatski folklor, kaktuse i gljive. Širinu svoga duha i ljubavi prema domovini iskazao je svojim radom u Ansamblu narodnih pjesama i plesova Hrvatske "Lado" i "J. Vlahović" gdje je 20-tak godina bio profesionalno zaposlen kao izvođač folklornih plesova te bio kreator i savjetnik u izradi narodnih kostima i nošnji. Poznat je bio i po uzgoju kaktusa u koje je usadio i dio sebe i svoje ljubavi prema prirodi i često ih darivao s onom srećom davanja i darivanja koja je svojstvena dobrim i plemenitim ljudima. Svoju ljubav prema gljivama i njihovo vrsno poznavanje prenosio je prijateljima okupljajući ih u svom Stupniku i okolnim bregovima.

Opraštajući se od mr.sc. D. Sekelja izgubili smo dragog prijatelja, vrsnog stručnjaka i znanstvenika, ali možemo biti sretni što smo ga poznavali i što je bio dio nas. Hvala mu za sve lijepe trenutke zajedničkog rada i druženja, hvala mu za prijateljstvo, čovječnost i dobrotu. Neka mu je laka njegova hrvatska zemlja.

Petar Jakopec, tekst. inž. (1935. - 1998.)

Na izmaku ljeta 1998. godine, neočekivana i tragična smrt istrgnula je iz redova tekstilaca našeg velikog prijatelja i vjernog suradnika Petra Jakopca, nadaleko poznatog hrvatskog gospodarstvenika i poznatog direktora zabočke Regeneracije.

Retar Jakopec rodio se 07. rujna 1935. god. u Tugonici, općina Marija Bistrica. Osnovnu školu završio je u Mariji Bistrici, nižu gimnaziju u Zagrebu, Tehničku tekstilnu školu u Varaždinu. 1965. god. diplomirao je na Višoj tekstilnoj tehničkoj školi u Zagrebu. 1953.god. zaposlio se u Pamučnoj imdustriji Duga Resa, a 1956. godine prelazi u Zagorsku industriju vunениh tkanina Zabok (ZIVT). Isticao se već kao tekstilni tehničar i stekao zvanja prelačkog predmajstora i majstora. Ubrzo se uvidjelo da je on čovjek spreman za velika ostvarenja, te postaje šef predionice u izgradnji ZIVT-a koja je dosegla 500 zaposlenih. Nakon toga postaje rukovoditelj proizvodnje cijelog ZIVT-a. Iako tada veoma mlad, stasao je u rukovoditelja i menadžera u tekstilnoj industriji. Obogaćen stečenim znanjem i iskustvom, 1970. god. dolazi u Regeneraciju na mjesto tehničkog direktora. 1980. god. postaje generalni direktor Regeneracije, te je na toj dužnosti radio sve do 21. kolovoza 1998., dana svoje smrti.

Petar Jakopec bio je poznat kao veliki čovjek i gospodarstvenik, s mnogo razumijevanja za kulturu, zabavu i šport. Bio je član Izdavačkog savjeta časopisa *Tekstil*, i aktivni član HIST-a, te član Upravnog odbora HGK i Privredne banke Zagreb i dr.

Bio je čovjek čije se prepuno srce prelijevalo u razumijevanje i pomoć svakom čovjeku koji mu se za pomoć ili razumijevanje obratio. Bio je svjestan da je puno toga dobio od svojih Zagoraca i radnika Regeneracije, te je te ljude neizmjerно volio i dijelio s njima i dobro i zlo. Ljudi su ga voljeli i cijenili jer je njegova snaga bila u činjenici da se nikada nije postavljao iznad radnog čovjeka, bio je dio tih ljudi. Iz tih razloga ljudi iz Regeneracije znali su ga zvati tata. Tvrdio je da se ne moramo okretati ni istoku ni zapadu da bismo postali veliki, već da trebamo biti svoji.

Svakome tko ga je poznavao bilo je teško pomisliti da bi Petar Jakopec mogao tako tragično otići s ovoga svijeta jer bio je čovjek toliko vedar i pun radne energije, željan stvaranja, živio je za svoju obitelj, za svoje poduzeće i svoje radnike i za svoje prijatelje.

No tajna života nam je nedostupna. Nikad ne znamo koji je to teret pod kojim se poklekne, koji je to osjećaj pod kojim se duša cijepa i lomi.

Hvala mu za sve, mir i pokoj, neka mu je laka njegova hrvatska zemlja.

Mr.sc. Dane Šikić, dipl.inž. (1934-1998.)

Mr.sc. Dane Šikić, dipl.inž., 16. lipnja 1998. god. u Vinkovcima, iznenada je preminuo u 65. godini života. Dane Šikić rođen je 24. siječnja 1934. god. u Oraovcu (općina Donji Lapac), odakle nakon zbjega 1941. dolazi u Slavoniju. Gimnaziju je pohađao u Požegi i Vinkovcima. Diplomirao je 1959. god. inženjersku kemiju na Tehnološkom fakultetu u Zagrebu. U vrijeme studija stručno se usavršavao u Njemačkoj. Magistarski rad pod naslovom: Izrada modela za usporedbu uspješnosti primjene tkalačke tehnike kod proizvodnje pokrivača, obranio je na istom fakultetu 1979. god. na tekstilnom smjeru. Po završetku studija radio je u kožarskoj, prehrambenoj te najviše u tekstilnoj industriji na tehnomenadžerskim poslovima. Osim u domovini radio je i u Indiji i Sloveniji. Bio je aktivni član HIST-a, i njegov višegodišnji član predsjedništva te suradnik časopisa *Tekstil* u kojem je od 1981-1988. godine bio član Izdavačkog savjeta. Sve godine Domovinskog rata proveo je u Vinkovcima. Bio je umirovljen tek nekoliko godina kada ga je iznenadila smrt. Njegova obitelj izgubila je dobrog supruga, oca i djeda, a HIST i časopis *Tekstil* izgubili su dragog člana i suradnika koji će nam ostati zauvijek u dobroj uspomeni.